

Nazywam się Karolina Hundz, mieszkam w Gminie Markowa. Uważam, że najpiękniejszym zakątkiem naszej gminy jest moja rodzinna wioska. Tarnawka to urokliwa miejscowość. Lokowana prawdopodobnie na prawie wołoskim, wyodrębniła się z osady Hadle Polne. Pierwsza wzmianka o Tarnawce pochodzi z 1478 roku. Tarnawka należała do Pileckich, Odrowążów, Lubomirskich. Na początku XIX wieku znaczną część ludności stanowili greko-katolicy o ukraińskim poczuciu przynależności narodowej. Po II wojnie światowej większość mieszkańców Tarnawki została wysiedlona.

Tarnawka – wysunięta najdalej na północ Pogórza Dynowskiego- ciągnie się z biegiem rzeki na przestrzeni 6 km. Zabudowania rozlokowane są wzdłuż doliny rzecznej, na niewielkich wzniesieniach po obu stronach tejże doliny, którą płynie rzeka o nazwie Tarnawka. Zarówno nazwa rzeki jak i wsi pochodzą od krzewów tarniny, które niegdyś i obecnie porastają nieużytki. W obrębie wsi występują gleby IV i V klasy. Najbliższym miastem jest Łańcut, oddalony o 17 km. Tarnawka otoczona jest z trzech stron lasami, natomiast od północnego wschodu łączy się ze wsią Husów. Od tej właśnie strony posiada jedyne dogodne połączenie komunikacyjne z Gminą Markowa i rejonem Łańcuta.

Tarnawka to niezwykle osobliwe miejsce, nie brakuje tu obiektów wartych zobaczenia. Jednym z nich jest leśniczówka. Budynek wzniesiono przed 1919 rokiem, wzorowano się na widokówce przedstawiającej szwajcarską willę. Leśniczówka ma bardzo ciekawą, a jednocześnie skomplikowaną bryłę. Kolejnym ciekawym obiektem jest kościół parafialny – dawna cerkiew- usytuowany w centrum wsi. Po wojnie przejęty przez katolików, wzniesiony na planie krzyża, o nawie poprzecznej i prezbiterium zamkniętym półkolistymi absydami. Posiada trzy osmioboczne wieże z cebulastymi hełmami. Ołtarz główny przeniesiono tu z rozebranego kościoła w Kosinie, pochodzi on z początków XVIII wieku. Naprzeciwko kościoła znajduje się plac z krzyżem, gdzie stała stara cerkiew, która sponęła w latach 60-tych, podpalona przez dwóch nastoletnich chłopców, którzy ponieśli śmierć w pożarze. W Tarnawce znajduje się również stadnina koni arabskich, oprócz koni hodowane są tam także krowy i owce. Powyżej stadniny znajduje się cmentarz ofiar epidemii cholery. W centrum wsi mieści się piękna szkoła im. Marii Konopnickiej, uczęszczałam do niej przez trzy lata. Obok szkoły znajduje się dom strażaka, nieopodal dom kultury, stadion i kamieniołom, gdzie co roku odbywają się pikniki.

Prawdziwym skarbem Tarnawki są lasy i występujące w nich bogactwo zwierzyny: bobry, sarny, lisy, dziki, borsuki, kuny, czaple siwe, kruki, salamandry plamiste. Mieszane lasy obfitują w buki, jodły, modrzewie, brzozy, świerki, sosny, dęby, lipy, leszczyny. Runo leśne dostarcza grzybów, kwitnie tu wrzos i zimowit jesienny. Ozdobą naszej wsi są stawy rybne ukryte wśród lasów.

Jestem dumna ze swojej wsi, w której się urodziłam i mieszkam. Najbardziej lubię chodzić do lasu z tatą, podglądać zwierzęta, słuchać śpiewu ptaków, zbierać grzyby. Cieszę się, że mogę zobaczyć zwierzęta w ich naturalnym środowisku, pomagać w pracach polowych.

Podsumowując moją skromną wypowiedź, pragnę podkreślić dlaczego jestem dumna z przynależności do Gminy Markowa. Gmina słynie z gospodarności, sławnych ludzi i licznych zabytków. Jednak szczególnie kącik w sercu zajmuje moja mała ojczyzna- Tarnawka.

Urząd Gminy 37-120 Markowa
W P Ł Y N Ę Ł O

dnia 2013 -04- 03

L.dz. 567 ..... podpis .....